

Forfatter: Kielland, Aleksandar Lange

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Kielland, Aleksandar Lange (1884-11-18)

Citation: Kielland, Aleksandar Lange: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Kielland, Aleksandar Lange (1884-11-18)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 465. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000298.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Hillevaag pr. Stavanger
den 18de Novbr. 1884.*

Kjære Hr. Justitsraad!

Tak for Deres venlige Brev af 12. dns. med indlagt Remisse. Tak ogsaa, fordi De saa kraftigen tager Dem af Sagen B. Olsen, — saa kraftigt, at jeg tvivler paa, han tør trodse mig nu. Det glædede mig ogsaa, at De samstemmer med mig i min Betragtning af Sagen; jeg var lidt bange for, at De skulde smilet af mit Alvor i saa ringe Sag; jeg synes nemlig ofte, de Danske lettere end vi lade Smaating passere. Men naar jeg nu tænker mig om, burde jeg kunnet vide, at saadan banal Voxkabinets-Berømmelse ogsaa maatte være Deres Karakter og Smag modbydelig. —

Jeg er vel ikke den første, som betror Dem, at jeg finder Vildanden besynderlig; den gjør paa mig et snørklet gammel- dags Indtryk; disse evige Symboler og Hentydninger og grove LTnderstregninger ere for grelle for mig. Derfor vil Dyret vist mere Publikum, og Skuespillerne ville ret være i sit Es, efter- som Personerne ere grove Karrikaturer ordnede i en barok Gruppe omkring et alvorligt Ord. Men hvor ufatteligt langt det Menneske naar i Karakterskildring med ganske faa grove Penselstrøg, Overdrivelser og Forkortninger; det er hver Gang et Vidunder — et blændende Kunststykke, hvorledes han faar det til; men jeg synes nok, Troldmanden denne Gang falder lidt flau; maatte nu bare en stor Aand blandt Kriti- kerne tage Mod til sig og sige, at Vildanden er det dybeste af alt det dybe, saa var det endda lidt morsomt.

Jeg kan tænke mig, at De har begge Hænder fulde af Arbeide i disse Dage; men det maa forresten være morsomt; Alexander — min Søn — fantaserer altid om, at han vil i Hegels Boglade, naar han bliver voxen. Vi lever alle meget godt, jeg gaar og famler ud i Luften efter et Sujet til et eller andet; det humoristiske er en karrig Aare, naar man skal være rigtig kræsen, og det maa man.

Den som var »grov« nok til Theatret!

Mange Hilsener fra os til Eder Alle.

Deres hengivne
Alexander L. Kielland.

s. 466 Alexander L. Kiellands Haandskrift.